

ρεχθείας ἢ τὸ Ἐρεχθεῖον εἰς Ναόν τῆς Πολιάδας Ἀθηνᾶς, καὶ διασκευάσαντες αὐτὸν ἀναλόγως, ἐτέλουν ἐν αὐτῷ τῆς θεᾶς τὴν λατρείαν.

Μετὰ τινὰς ἐκατονταετηρίδας, ἐπελθὼν ὁ Πέρσης κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀσεβῶς συλῆσας τοὺς ναοὺς αὐτῆς, ἐπυρπόλησε καὶ τὸ Ἐρεχθεῖον μετ' αὐτῆς τῆς ἐλαίας, πρὸς μεγίστην θλίψιν τῶν Ἀθηναίων. Ἀλλ' ὁποῖα ὑπῆρξεν ἡ χαρὰ αὐτῶν καὶ ἡ ἐκπληξίς, ὅταν μετὰ μίαν ἡμέραν ἀνελθόντες εἰς τὴν Ἀκρόπολιν κατὰ διαταγὴν τοῦ τυράννου, ὅπως θύσωσιν εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ, εὗρον εἰς τὴν ἱερὰν ἐλαίαν ποδισκῖον ἢ διποδισκῖον θαλλὸν βλαστήσαντα ἐν μιᾷ νυκτί ἐπὶ τοῦ κεκαυμένου στελέχους! Μετὰ θαθείας εὐλαθείας ἐδέχθησαν ὅλοι τὸ θαῦμα, καὶ ἅμα διὰ τῶν ἐνδόξων ἐκείνων ἀνδραγαθημάτων ἔσωσαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐλευθερίαν, ἐμνήσθησαν τῆς προστάτιδος αὐτῶν θεᾶς, καὶ οὐ μόνον τῇ ἀνήγειραν τὸν μεγαλοπρεπεῖ Παρθενῶνα, ἀλλ' ἀνωκοδόμησαν ἐν Ὀλυμπιάδι 92α καὶ 93η τὸ Ἐρεχθεῖον μετὰ λαμπρότητος καὶ εὐπρεπείας ἀπεριγράπτου, τὸν πολυτελεῖ εἰς αὐτὸ ἐφαρμόσαντες Ἰώνιον ῥυθμὸν, περιστήσαντες τρεῖς στοᾶς, ὧν τὴν μίαν ἀντικίονων στηρίζουσι παρθένοι γλυπταί, τὰ κομψὰ κιονόκρανα εἰς ἐπιχάλκους ἑλικας κάμψαντες, τὰς βάσεις διὰ κομψῶν πλοκάμων περικοσμήσαντες, τὸν λίθον εἰς ὁμοιότητα λεπτῶν ποικιλάντες ἀνθεμίων, καὶ πᾶν τὸ οἰκοδόμημα διὰ γυαφῆς καὶ γλυφῆς πλουσίως καθωραίσαντες. Διήρσαν δὲ τὸν ὅλον ναὸν δίχα, τὸ μὲν αὐτοῦ, τὸν τάρων περιέχον τοῦ Ἐρεχθείου, τῇ Παλλάδι ἀναθέντες καὶ τῷ Πόσειδῶνι, τὸ δὲ, τὴν ἐλαίαν ἐγκλείον καὶ τὸ φρέαρ καὶ τὸν τοῦ Κέκροπος τάρων καὶ τὸ ἀρχαῖον τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον, εἰς τὴν Πάνδροστον ἀναθέντες. Ἀρχιτέκτονες τοῦ ἀχίτεκτονικοῦ τούτου ἀριστουργήματος ἦσαν ὁ Ἀρχίλοχος καὶ ὁ Φειλοκλῆς.

Μόλις δ' εἶχεν ἀποπερατωθῇ ὁ ναὸς, καὶ μετὰ ἐν ἑτοῖος (ἐν Ὀλ. 93. γ') ἐξεβράχθη πυρκαϊὰ ἐν αὐτῷ· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ὀλίγον τὸν ἐβλάψε, πιθανῶς μόνον τῆς στέγης τὴν ξυλικήν.

Οἱ χριστιανοὶ καὶ τοῦτο τῶν εἰδῶλων τὸ προκυνητήριον μετέβαλον εἰς ἐκκλησίαν τῆς ἀληθοῦς λατρείας, οἱ δὲ Ὀθωμανοὶ τῆς ἐκκλησίας μέρος μὲν εἰς γυναικωνίτην τοῦ φρουράρχου τῶν, μέρος δὲ εἰς πυριτοθήκην. Τοῦτο φαίνεται ὅτι ἐπέφερε τὴν καταστροφὴν τοῦ, δι' ὃ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις τὸν ναὸν ἐρείπιον, ὅς ποτε παρίσταται ἐπὶ τῆς παρούσης εἰκόνης καὶ ἡ τελευταία καταστροφὴ ἢ ὑπέστη ἢ οὐχ ἦτον δραματικὴ τῆς πρώτης οἰκοδομῆς του. Ὁ στρατηγὸς τῶν πολιορκουμένων Ἑλλήνων Γούρας ἐνέκλεισεν εἰς τὸ περικυκλωμένον αὐτοῦ μέρος τὴν οἰκογένειάν του, καὶ πρὸς μεγίστην αὐτῆς ἀσφάλειαν κατὰ τῶν προβαλλουσῶν ἐχθρικῶν σφαιρῶν, ἐσώρευεν ἐπὶ τῆς ὁροφῆς χυτὸν χῶμα εἰς ἱκανὸν ὕψος. Ἀλλ' ἡ ὁροφή, πεσοῦσα ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ χῶματος τούτου, ἅμα ἐνέσκηψεν εἰς αὐτὴν θόμβαν, ἐβράχθη, καὶ κατακρημνισθεῖσα, ἐρόνευσεν καὶ κατέχωσε πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὴν προφυγόντας.

ῥ.

στὸν εἰς τοὺς πλείστους τῶν ἀναγνωτῶν, ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐγένετο ἡ ἀπόπειρα τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἥτοι τῆς λοιπῆς Εὐρώπης ἀπάσης, καὶ πρὸς τοῦτο κατεσκευάσθη ἡλεκτρικὸς ἀγωγὸς ἢ κλωστὴ σιδηρᾷ διερχομένη ὑπὸ τὴν θάλασσαν ἀπὸ τοῦ Δοβέρου εἰς τὸ Καλαί, ἀπέστασιν 23 ἀγγλικῶν μιλίων. Ἡ κλωστὴ αὕτη πρὸς ἀσφάλειαν, καὶ ὅπως μονωθῇ ἀπὸ τοῦ ὕδατος, τοῦ παραφέροντος τὸν ἡλεκτρισμὸν, ἐκλείετο εἰς μολυβδόυν σωλῆνα καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς, πλην τῶν δύο περάτων κατὰ τὰς δύο ἀκτὰς, ὅπου, ὅπως ἔχη μείζονα ἐλαστικότητα, καὶ δύνηται εὐκολώτερον νὰ παρακκοιουθῇ πᾶς τοῦ ἐδάφους τραχύτητας, ἐκλείσθη εἰς σωλῆνας ἐκ Γουτταπέρκης, εἶδους ἀφρικανικοῦ ἐλαστικοῦ κόμμιος, οὗ μεγάλῃ χρητὶς γίνεται σήμερον ἐν Εὐρώπῃ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ τηλεγράφος μετακομίσθη ἐξ Ἀγγλίας εἰς Γαλλίαν καὶ ἅμα φθάσεν εἰς τὴν ἀντιπέραν ἀκτὴν, ἔδωκεν ὁ ἴδιος εἰς τοὺς ἀποστολεῖς τοῦ αἵματος ἀρίξεως τοῦ τὴν εἶδεν.

Ἀλλ' ὁ σύνδεσμος μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν, τοῦ μολυβδίου καὶ τῆς Γουτταπέρκης δὲν εἶναι ἱκανῶς στερεός, καὶ ἐβράχθη ἐπὶ τῶν σκοπέλων κατὰ τὴν γαλλικὴν ἀκτὴν, ὥστε ὁ τηλεγράφος διεκόπη. Ἀμέσως ὅμως ἤρχισεν ἡ ἐπισκευὴ αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ πλέον μίαν ἀλλ' ὀκτὼ κλωστὰς, ὁλόκληροι κεκρυμμέναι εἰς μολυβδόν, θέλουσι συνδέει τὴν βρετανικὴν νῆσον μετὰ τῆς στερεᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσεχέως Μαΐου θέλουσι τεθῇ εἰς πλήρη ἐνέργειαν.

Οἱ τηλεγράφοι, ὡς ἀλλαχοῦ ἐβρέθη (Ὁδοιπ. Ἀναμν. φυλλ. ΙΘ'), ἢ ὁμιλοῦσι διὰ τῆς κινήσεως τῆς θελόνης τῶν, ἢ γράφουσι διὰ σημείων ἐκ συνθήκης, γραμμῶν καὶ στιγμῶν, δεομένων μεταφράσεως καὶ ἀντιγραφῆς. Ἀλλ' ὁ τηλεγράφος οὗτος οὔτε ὁμιλεῖ, οὔτε γράφει, ἀλλὰ τυπῶναι! Κατ' ἀγγλινουστάτην ἐρεῖρεσιν τῶν ΚΚ. Βέ-τε, αὐτῶν τῶν ἰδίων μηχανικῶν οἵτινες τὸν κατασκευάζουσιν, ἕκαστον κίνημα τῶν λαβίδων προκαλεῖ ἐν ἑκ τῶν 24 στοιχείων τοῦ ἀλφαβήτου, ὅπερ ἐν τῷ ἅμα καταλαμβάνει τὴν οἰκείαν θέσιν ὡς ὑπὸ ἐπιταθείου στοιχειοθέτου τεθὲν, καὶ τυποῦται μὲν μεγίστην ἀκρίδειαν. Τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι ἀπῆλλαγμένον καὶ τῶν χρονοτριβῶν καὶ τῶν σφαλμάτων τῆς μεταφράσεως.

Ἀλλὰ πρόκειται ἤδη περὶ ἐπιχειρήσεως ἄλλης, ἧς ἡ μεγαλουργία ὑπερβαίνουσα πάντα ὄρον, εἶναι τοιαύτη ὥστε δικαίως ἐμπνέει εἰς τὸν ἄνθρωπον ὑπερηφάνειαν δι' ὃ ἐλάβε θεῖον δῶρον τῆς διανοίας, ἢ μᾶλλον πρέκει νὰ τῷ ἐμπνέῃ θαυμάτην εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν δωρητὴν. Ἡ ἐπιχείρησις αὕτη εἶναι ἡ δι' ὁμοίου τηλεγράφου κοινωνία μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, ἥτις ὡς τερατολόγημα ἐχλευάσθη κατ' ἀρχάς, ὡς δυνατὴ ἐκπεύχθη μετέπειτα, καὶ ἤδη, τῆς ἐπιστήμης ὑποστᾶσα τὸν ἐλεγχον, μέλλει ν' ἀρχίσῃ πραγματοποιουμένη ἅμ' ἀποπερατωθῇ τοῦ γαλλικοῦ πορθμοῦ ὁ τηλεγράφος.

ΜΕΙΣΤΕΡΧΥΣΙΣ Αἵματος. Μία τῶν σπανιωτάτων ἐγχειρήσεων ὡς ἐτόλμησεν ἡ χειρουργία ποτὲ, εἶναι

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ο ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ. Εἶναι γνω-

ἡ μετέγχυσις ἢ μετὰγχυσις τοῦ αἵματος ἀφ' ἐνὸς εἰς ἄλλου φλέβας, ἢ μετὰδοσις μέρους τῆς ζωῆς τοῦ ἐνὸς πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ζωῆς τοῦ ἄλλου. Εἰς τὰς τελευταίας ἐφημερίδας τῶν γαλλικῶν νοσοκομείων ἀπαντῶμεν ὅτι γυνή, σφοδρὰν αἱμορραγίαν παθοῦσα πρὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τοῦ Ἀγ. Λουδοβίκου, ἐκινδύνευε νὰ ἐκπνεύσῃ. Τὸ σῶμά της εἶχε ψυχρανθῇ, ἡ κυκλοφορία τοῦ ὀλίγου μείναντος αἵματος ἐφαίνετο ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐτοιμὴ νὰ παύσῃ· ὁ σφίγμὸς ἦν ταχὺς, ἀλλ' ἐπὶ πολλὰ λεπτὰ διεκόπτετο, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἔμενε μόνον λεπτή τις ὑποτρέμουσα καὶ κυμαίνουσα κίνησις. Τότε ὁ ἰατρός Κ. Νελάτων, βλέπων τὸν θάνατον ἐπικείμενον, ἀπεφάνισε νὰ δοκιμάσῃ τὸν ἑκτακτον τοῦ θεραπευτικὸν τρόπον, εἰς ὃν φιλανθρωπῶς προσέφερε τὸ αἷμά του εἰς τῶν νοσοκόμων, ὁ Κ. Δουφούρ. Ὁ ἰατρός λοιπὸν ἠνέωξεν εὐρέως μίαν τῶν φλεβῶν τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, καὶ τὸ γενναίως ἐκρέον αἷμα ἐδέξατο εἰς λεκάνην διατηροῦσαν θερμότητα 35⁰ τοῦ ἑκατομμυρίου θερμομέτρου, ἀπ' αὐτῆς δὲ τὸ ἔχυσε τὴν αὐτὴν στιγμὴν εἰς κλυστήριον ἔχον τὴν ἰδίαν θερμοκρασίαν.

Ἐνῷ δὲ ταῦτα ἐγίνοντο, ὁ ἰατρός διὰ τομῆς 2 ὑφεκατομμέτρων εὐρείας εἰς τὸ δέρμα, ἀπεκάλυψε τὴν κεφαλικὴν μέσσην φλέβα τῆς ἀσθενοῦς, ἣτις ἔκειτο ἐστερημένη αἰσθητικῆς, καὶ τὴν διήγειρε διὰ κλωστής. Ἐπειτα ἐνέτεμε διὰ ψαλλίδος εἰς τὴν ἄνω τῆς φλεβὸς περιέρεειαν γωνιαίαν ἐντομήν, καὶ εἰσαγαγὼν εἰς αὐτὴν τὸν ἄκρον κωνικὸν σωλῆνα τοῦ κλυστηρίου, ἀφοῦ πρῶτον ἐξέχυσεν ὅλον τὸ ἀφρώδες μέρος τοῦ αἵματος, εἰτέχυσεν βραδέως τὸ περιεχόμενον τοῦ κλυστηρίου, ἦτοι 166 δράμια περίπου καὶ μετὰ 5 λεπτὰ ἄλλα 125, καὶ ἐπέδεσε τὴν μικρὰν πληγὴν τοῦ βραχίονος. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐγχειρήσεως ἡ ἀσθενὴς οὐδὲν ἔδωκε σημεῖον αἰσθητικῆς, καὶ οἱ σφίγμοί της ἔμενον ἀμετάβλητοι. Ἀλλὰ μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας, ὁ σφίγμὸς ἐφάνη ὀλίγον ἀναπτυχθεὶς, καὶ βραδύτερος ὀλίγον γενόμενος. Συγχρόνως δ' ἐκινήθη ἡ ἀσθενὴς, καὶ διὰ τῆς χειρὸς ἐξέφρασεν ὅτι αἰσθάνεται τὴν ἀναπνοὴν της ἐλευθερωτέραν. Μετὰ ἑπτὰ δὲ ἡμέρας ἡ ἀσθενὴς ἐξῆλκεν, καὶ ὅλα τὰ συμπτώματα ἡλεγχον βελτίωσιν. Εἰς τὴν βρεταννικὴν ἐπιθεώρησιν τῶν 1825 ἀπαντῶμεν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ὁ Ἀγγλος ἰατρός Δουβλεδάϊ, ἀναγνοὺς περὶ ὁμοίας ἐγχειρήσεως ἐπιτυχῶς γενομένης ὑπὸ τοῦ συμπατριώτου του Βλονδέλλου, ἐνήργησεν αὐτὴν ὁμοίως ἐπὶ γυναικὸς ἀρτιτόκου καὶ αἱμορραγούσης, ἐγχύσας εἰς τὰς φλέβας αὐτῆς δεκαεὶ οὐγγίας ἀπὸ τοῦ ἀνδρός της τὸ αἷμα, μέχρις ὅτου ἡ γυνὴ ἤρχισεν αἰσθανομένη ὀλίγον κεφαλοπόνους καὶ ἀνέκραξε, «διὰ τὸν Θεόν, ἰατρεύθην! αἰσθάνομαι ταύρου δύναμιν! καὶ ἐγερθεῖσα ἐπεριπάτησα».

ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ Εἰς ΚΙΝΑΝ. Εἰς Κίναν ἐμποροῦσι, Ἰάν-Αἰ καλούμενος φονεύσας τὴν γυναῖκά του, κατεδικάσθη εἰς θανατικὴν ποινὴν δι' αὐπνίας. Κατακλεισθεὶς ἐπομένως εἰς φυλακὴν, παρεδόθη εἰς φρούρησιν τριῶν δεσμοφυλάκων, οἵτινες ἀντηλλάστοντο

ἀνὰ πᾶσαν ὥραν, καὶ δὲν τῷ ἐπέτρεπον στιγμῆς ἀνάπαυσιν οὔτε τὴν ἡμέραν, οὔτε τὴν νύκτα. Ἀπὸ τῆς ὀγδόης ἡμέρας τὸσον δεινῶς ἐπάσχευεν, ὥστε παρεκάλει νὰ τὸν φονεύσωσιν ἀποπνίγοντές τον· ἀλλ' ἔζησεν ἀκόμη πολλὰς ἡμέρας, καὶ μόλις τὴν εἰκοστὴν ἐπελθὼν ὁ θάνατος, τὸν ἀπῆλλαξε τῶν τρομερῶν του βασάνων.

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΝΩΜΑΛΙΑ. Ἄν πέρουσι ἴδομεν τὰς πεδιάδας μας χιονεσκεπεῖς, τοὺς ῥύακας ἡμῶν δεσμευομένους ὑπὸ παγετοῦ, τὰ πτηνὰ πίπτοντα νεκρὰ ἀπὸ τὰς φωλεάς των ὑπὸ τοῦ ψύχους, καὶ τοὺς λεμονῶνας καὶ πορτοκαλεῶνάς μας, τὸ ὠραιότατον φυσικὸν ἐγκαλλώπισμα τῆς Ἑλλάδος, προῤῥίζους καταστραφέντας, ἂν ἴδομεν τὸν βρεταννικὸν χειμῶνα ἐν πλήρει πανοπλίᾳ ἐπισκεπτόμενον τὴν Ἑλλάδα, δυνάμεθα ἴσως νὰ εἰπώμεν ὅτι αὐτὸς ἀπέδιδεν ἢ ἡ Ἀγγλία ἐδέχθη ἐν 1825 ἐπίσκεψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ θέρους. Τῷ ὄντι, περίεργα ἦσαν τὰ παρουσιασθέντα κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἐν Ἀγγλίᾳ φαινόμενα. Ἡ θερμότης τῆς ἡμέρας, ἀνυπόφορος εἰς τὸ κλίμα ἐκεῖνο, ἦτον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουλίου 22⁰ Ῥεωόμενου εἰς τὴν σκιάν, 26⁰ εἰς τὸν ἥλιον, καὶ ἐτι μεγαλητέρα εἰς τὰς πόλεις. Ὁ ἀὴρ ἐφαίνετο ὡς φυσώμενος ἀπὸ κάμινον. Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας αἱ πεδιάδες ἐσχιζόντο εἰς βαθεῖας χασμάδας, τὸ ἑσπέρας τὰ ἐπιπλά ἠκούοντο ἰσχυρῶς παταγοῦντα καὶ ῥηγνύμενα. Οἱ ἄνθρωποι ἀνέπνεον δυσκόλως ἀσθμαίνοντες, τὰ πτηνὰ κατέφευγον ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν πυλώνων, οἱ ἵπποι, ἀπειρηκότες, κατέπιπτον ἐπὶ τῶν ὁδῶν, καὶ αἱ δημόσιαι ἀμαξαὶ μόνον διὰ νυκτός ἐκυκλοφόρουν. Ὁ κορυθαλὸς ἐτίγα εἰς τοὺς θάμνους, καὶ οἱ θάμνοι καὶ αὐτὰ τὰ δένδρα εἶχον γυμνωθῇ τῶν φύλλων των. Τῶν γεωμήλων ἐξηράνθη τὸ φυτόν, ἡ ῥίζα δὲν ἀνεπτύχθη, καὶ ἡ τιμὴ ἐπεπλασιάσθη. Αἱ πεδιάδες ὅλαι ἐφαίνοντο μεμαραμέναι. Ἡ συκομορτὴ γενομένη συνήθως κατὰ Σεπτέμβριον, εἶχε τελειώσῃ πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Αὐγούστου. Αἱ θαμναὶς, μὴ εὐρίσκουσαι χλόην, δὲν ἔφερον γάλα, καὶ ὅταν ἔφερον δὲν ἐπῆγγυτο εἰς δοῦτυρον περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἰουλίου, ἀλλ' ἔμενε ῥευστὸν καὶ ἐλαιῶδες. Τῶν ἐξωτικῶν φυτῶν ὠρίμασαν οἱ σπόροι, ὅπερ ποτὲ ἄλλοτε δὲν εἶχε γίνεαι. Ἀλλ' αἱ ἀνεμῶναι, εἰθισμέναι εἰς τὸ ὁροσερὸν καὶ ὑγρὸν κλίμα, δὲν ἠμπούρεσαν ν' ἀνθέξωσιν εἰς τὴν θερμότητα ἐκείνην τῶν τροπικῶν, ἀλλ' ὠχρίασαν, καὶ τὸ ἐπόμενον ἔαρ δὲν ἦνθησαν πλέον. Προσέτι αἱ πλεῖσται τῶν χρυσαλλίδων ἀπώλεσαν τὴν λαμπρότητα τῶν χρωμάτων των, καὶ ἐξέπνεον εἰς τὰς πεδιάδας, ὅταν κατάρθουν νὰ διαφεύγωσι τὴν δίωξιν τῶν λιμωττόντων πτηνῶν. Μόλις κατὰ τὸν Ἰούνιον καὶ τὸν Ἰούλιον ἐπεσον σπάνιαί τινες βανίδες βροχῆς, καὶ ὅταν τὸ φθινόπωρον ἢ βροχὴ ἤρχισαν ἄφρονος, διὰ μιᾶς τὰ φυτὰ καὶ τὰ δένδρα ἀνέθαλον μετὰ μεγίστης ὁρμῆς καὶ δυνάμεως ὡς παρ' ἡμῖν τὰ καλῆς γῆς καὶ πρὸ πάντων τῆς καταλήλου ἐργασίας τυγχάνοντα. Συγχρόνως ὁμοίως ἡ μετὰβασις ἐκ τοῦ ξηροῦ θέρους εἰς τὸ ὑγρὸν μετόπωρον ἐπέφερε τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ὃ καὶ παρ' ἡμῖν ὁ ἑκτα-